

Олександр Козинець

СІЛЬ СОНЦЯ

поезії

Київ

УДК 821.161.2'06
К59

Усі права застережено. Відтворювати будь-яку частину цього видання в будь-якій формі та в будь-який спосіб, зокрема електронно, без письмової згоди правовласників заборонено.

К59   **Козинець, Олександр**
Сіль сонця: поезії / Олександр Козинець. Київ :
Видавництво Ліра-К, 2024. 368 с.
ISBN 978-617-520-884-7

«Сіль сонця» — поетична збірка різних тональностей та вібрацій. Мелодійність та щирість автора замилюють «сонцем» — невігаданими історіями жінок; взаємним та нерозділеним коханням; пошуками шляху, зітканого з різних полотен, зібраного з пазлів днів суцвіттям висновків. А «сіль» пам'яті нагадує про пережитий досвід — випробування й зміни в часи війни. Та після темної ночі сходить сонце: нове, яскраве, величне й трохи солоне.

УДК 821.161.2'06

ISBN 978-617-520-884-7

© Олександр Козинець, 2024
© Видавництво Ліра-К, 2024

Чому сонце трохи солоне?

«Ви — сіль землі, але коли сіль стає прісною та втрачає свій смак, як її знову солоною зробити?» — цитую слова з Біблії (Від Матвія 5:13). І відповідаю від себе: «Дати солі побути на сонці. Бо ніщо не наснажує нас краще, ніж сонячне світло й стихії природи».

«Ви — світло світу. Неможливо сховати міста, що стоять на вершині гори. Ніхто не ставить запалену свічку під перевернуту посудину, а ставить на підставці, щоб вона світила всім... Нехай світло ваше сяє людям, щоб вони бачили ваші добрі вчинки», — стверджує вчення Матвія.

Сіль і світло — два нероздільні компоненти, щедро дані природою з правічних часів. Кожен із нас є світлом світу та сіллю землі. Кожен з нас знає, як можна зігріти й освітити, насолити та обпекти.

«Сіль сонця» має багато сенсів. Але читач візьме з книжки те, що йому зараз найбільше потрібно.

Збірка віршів складається з семи розділів. Сакральне число «сім» відоме здавна: сім днів тижня, сім нот у музиці, знати свій рід до сьомого коліна... До речі, навіть ноти названі не випадково: do — Dominus

(Господь); re – rerum (матерія); mi – miraculum (диво); fa – familias planetarium (сім'я планет, сонячна система); sol – solis (сонце); la – lactea via (Чумацький Шлях); si – siderae (небеса). Правда, це лише одна з версій. Але цікаво, чи ви про неї чули раніше?

Сіль і сонце пов'язані. Адже без світла й пам'яті ми не можемо існувати. Кристали солі багато років зберігають інформацію про події довкола. Скільки років поспіль люди використовують сіль у різних сферах життя: як регулятор смаку їжі, як антисептик, як невіддільний елемент обрядовості, як символ довговічності, сили, цінності й чистоти. Від нас нині залежить, яку інформацію берегтиме сіль сьогодні – радісну й світлу чи гірку й темну.

А що вже казати про сонце! Це найдавніший космічний символ, відомий усім народам, який означає життя, джерело життя й світло.

Наше нове сонце вже зійшло. Ми щодня тепер прокидаємося новими: глибшими, світлішими, духовнішими. З вдячністю за кожен новий день для зростання. Однак після всіх випробувань, які випали на нашу долю, українське сонце ще довго буде трохи солоним. Від пам'яті нації, від сліз утрат, яких було багато. Та біль минає, а сонце, радий йому хтось чи ні, незмінно зранку сходить та всіх зігріває.

Однак «той, у кого в душі світить сонце, буде бачити його навіть у найпохмуріший день», — писав колись Конфуцій.

Світ і тижня не витримав би без сонця. Людина й тижня б не прожила, якби взагалі не вживала солі.

Обидва поняття в збірці — символічні, про протилежне й взаємопов'язане, земне й небесне, рідке й кристалічне, холодне й гаряче. Тож далі — коротко про кожен розділ збірки.

Розділ перший «Зібране з пазлів» — римовані поезії про життєві події й обставини, які хвилювали мене у 2021–2023 роках.

Розділ другий «Мандариновий алфавіт» — найбільш «сонячний» у збірці. Тут зібрані вірші про кохання, яке, правда, іноді теж змушує хвилюватися, гоїтися й вчитися відпускати. Та передусім воно наповнює, зігріває, возвеличує й викликає усмішку. Упевнений: читаючи цей розділ, ви неодмінно відчуєте усмішку й на своєму обличчі.

Розділ третій «Дякувати й рости» — добірка верлібрів, на які надихали люди й міста, річки й гори, подорожі й театральні вистави. Тут про земне й небесне, високе й низьке, реальне й омріяне.

Розділ четвертий «Марафони» — про календарні зміни й про те, як кожна пора приносить свої

висновки, врожаї та аромати: свіжі й легкі весною, туманно-чайні восени, спекотно-мрійливі влітку та домашньо-затишні взимку.

Розділ п'ятий «Імена болю» — «сіль» цієї збірки. Вірші, обпечені війною (період 2023–2024 рр.) та зігріті надією. Якщо в поетичній збірці «Ластовиння» вірші війни займали третину книжки, охоплювали 2014–2022 рр. й констатували те, що ми прожили, то в цій збірці вірші війни — про людей, про наші зміни, про загоєння ран і візуалізацію перемоги та безліч роботи задля розбудови нової, вільної й світлої України.

Розділ шостий «Розквіт духовних сил» — про шлях зростання. Він наче пробуджує нас після сну й лагідним сонцем зазирає зранку до кімнати душі. І добре, якщо ранкове проміння сонця більшість людей розбудить. Звісно ж, будуть і ті, які перевернуться на інший бік та знову поринуть у сон. Бо «ранок» у кожного свій і починається в усіх у різний час.

Розділ сьомий «Сонце в серці» — це ще одне «сонце» збірки. Адже тут — вірші для жінок та про жінок. Про тих, хто помічає деталі, вміє бачити невидиме, відчувати серцем та впливати на простір.

Наші предки завжди знали, що ми — володарі світлоносної енергії, коріння якої сягає підземних

глибин, стовбур і гілки зростають на поверхні, а кро-
на й листя символізують духовний світ вічного Дере-
ва Життя. Ця енергія тече в наших тілах. Це і є наше
внутрішнє сонце. А щодо солі, то кров нашого тіла —
солоня. Як і піт. У крові є певна кількість солей, які
й надають їй такого смаку. У тілі є певна кількість
енергії сонця, завдяки якій ми відчуваємося добре й
активно. От вам ще про одну правічну єдність.

«Сіль сонця» — збірка-пазл із різних матеріалів
та мінералів. Це велика й світла сенсорна кімната,
до якої кожен прийшов по новий досвід, запах та
колір. Нехай ваше перебування в цій кімнаті буде
приємним, корисним та продуктивним.

Наостанок лиш додаю: якщо постійно ходити з
опущеною головою, можна, крім солі, багато різно-
го побачити на землі, але точно не вдасться розгле-
діти сонце.

Олександр Козинець

Розділ 1

ЗІБРАНЕ З ПАЗЛІВ

Зцілює й омолоджує

Найцінніше — почати з обіймів
Цей новий рік,
З усмішки й вдячності:
«Я щасливий, Боже!»
І здається, не кров у мені —
Березовий сік,
Який мене зцілює й омолоджує.

Найцінніше — почати з подяки
Ще один рік.
Є здобутки нові,
Бо цінуєш минулі,
Коли маєш для вдячності
Хоч хвилину в добі.

Небу також важливо,
Аби його чули.

Успіх

Лише нагадаю: успіх — не значить поспіх.
Вода розмиває камінь, сила її — текти.
Іноді справді тяжко. Здається, ідеш наосліп.
Та знайде вода дорогу. Будь, як вона, і ти.

До змін і нових обставин тихо звикай та швидко.
Будь комусь льодом, комусь —
гомінким джерелом.

Від того і дні твої закрутяться радісним вихором
Світла й любові — то й є найбільше добро.

Поспішати повільно

Не зупинятися. Поспішати — повільно.
Дякувати за обставини, які виводять на шлях.
Жити без страху, чистим, прозорим, вільним.
Дивитись і бачити те, що в чужих очах.

Рухатись м'яко. Бути всередині крицею.
Слухати — більше. Тиші ввіряти дні.
Ділитись теплом. Отримувати — сторицею.
І трішечки відпочивати у вихідні.